

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНЦЕСИЈАМА

Члан 1.

У Закону о концесијама („Службени гласник Републике Српске“, бр. 25/02 и 91/06) у члану 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Концесија у смислу овог закона не односи се на управљање добрима и пружање услуга од јавног интереса, јавне радове, услуге и набавку робе у смислу прописа о јавним набавкама и уговоре у смислу прописа о јавно приватном партнерству“.

Члан 2.

У члану 5. додају се нове тачке 4) и 5) које гласе:

4) „Студија економске оправданости“ је студија о економској оправданости пројекта коју израђује концедент односно, ако је иста израђена од понуђача, коју је концедент прихватио и коју Комисија разматра и одобрава.

5) „Јавни интерес“ је интерес за додјелу концесије на конкретном предмету концесије кога рјешењем утврђује Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), уз претходну консултацију са надлежним органима, институцијама и јединицом локалне самоуправе и који потврђује економску, технолошку, социолошку, друштвену и општу оправданост додјеле концесије“.

Члан 3.

У члану 6. додају се нови ст. 1., 2., 3., 4 и 5. који гласе:

„Концесија се додјељује на основу претходно спроведеног поступка јавног позива (у даљем тексту: јавни позив).

Изузетно од поступка јавног позива, у случају прописаном овим законом, концесија се може додијелити на основу самоиницијативне понуде или непосредног избора, на начин прописан овим законом.

Приједлог одлуке о расписивању јавног позива Влади подноси министарство надлежно за предмет концесије (у даљем тексту: надлежно министарство), а уколико је за предмет концесије надлежно више министарстава, приједлог одлуке подноси министарство у чијој је претежној надлежности предмет концесије, уз претходно прибављену сагласност других министарстава.

Приједлог одлуке о јавном позиву обавезно садржи:

- 1) предмет концесије,

- 2) процјену оправданости и висине улагања,
- 3) оквирни рок трајања концесије,
- 4) основне услове за реализацију концесије,
- 5) извод из планске документације у вези предмета концесије или у недостатку истог стручно мишљење овлаштеног правног лица,
- 6) приједлог о висини накнаде,
- 7) намјена кориштења предмета концесије
- 8) надлежни орган за координацију активности издавања одобрења, лиценци, дозвола или овлаштења који су потребни за реализацију предмета у складу са одредбама прописа о изградњи или раду објеката инфраструктуре и
- 9) када иницијативу подноси јединица локалне самоуправе или заинтересовано лице и податке о истом.

У предметима у којима утврди постојање посебног интереса, Влада ће посебним актом прописати специфичне услове за додјелу концесије.

У досадашњем ставу 1. који постаје став 6. ријеч „Одлуку“ замјењује се ријечју „Рјешење“.

Члан 4.

У члану 17. у ставу 1 ријеч: „одлуке“, замјењује се ријечју: „рјешења“ и у цијелом тексту Закона ријеч „одлука“ замјењује се ријечју „рјешење“ у одговарајућем падежу.

У ставу 7. ријечи „Врховном суду Републике Српске“ замјењује се ријечима: „окружном суду“.

Члан 5.

У члану 18. став 1. мијења се и гласи:

„Извјештај о свом раду за предходну годину Комисија подноси Народној скупштини Републике Српске путем Владе Републике Српске, најкасније до 30. априла текуће године“.

У члану 18. став 3. се брише.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Члан 6

Члан 21. мијења се и гласи:

Акти Комисије

„Комисија уз сагласност Народне скупштине Републике Српске доноси:

- 1) Статут Комисије и
- 2) Правилник о платама и накнадама чланова и запослених у Комисији.

Комисија уз сагласност Владе доноси:

- 1) Правилник о унутрашњој организацији Комисије,
- 2) Правилник о поступку пред Комисијом,
- 3) Правилник о методологији утврђивања концесионе накнаде,
- 4) Правилник о поступку преноса уговора о концесији и преносу власничких права концесионара,
- 5) Упутство о процјени јавног интереса и
- 6) друге подзаконске акте из надлежности Комисије.

Акти из ст. 1. и 2. овог члана објављују се у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Члан 7.

У члану 22. став 2. мијења се и гласи:

„Републичка управа за инспекцијске послове Републике Српске приликом вршења надзора у складу са прописима из ове области, овлашћена је да врши провјеру основа кориштења предмета концесије“.

Послије става 10. додаје се нови став 11. који гласи:

„Главна служба за ревизију јавног сектора Републике Српске овлашћена је да врши контролу над концесионим пројектом“.

Члан 8.

У члану 23. ст. 1. и 2. мијењају се и гласе:

„Концедент израђује студију економске оправданости за сваки пројекат додјеле концесије прије јавног позива потенцијалним понуђачима“ .

„Студија економске оправданости доставља се Комисији на разматрање и одобравање“.

Члан 9.

У члану 26. став 3. мијења се и гласи:

Рјешење о додјели концесије обавезно садржи:

- 1) предмет концесије;
- 2) назив понуђача;
- 3) назив концесионара;
- 4) облик и висину концесионе накнаде;
- 5) рок за закључење уговора и рок трајања концесије;
- 6) министарство или другу институцију коју одреди Влада, која ће у име концедента закључити уговор о концесији и
- 7) друге елементе у складу са подацима из понуде“.

Члан 10.

Члан 27. мијења се и гласи:

„Самоиницијативна понуда

Самоиницијативна понуда из члана 3. овог закона рјешава се на основама искључивих или ексклузивних права понуђача на концепт обраде, планирање, методологију и инжењеринг, који се доказују регистрованом или лиценцираном интелектуалном својином, ауторским или сродним правима, без којих пројекат не би био изводљив у складу са специфичним захтјевима и поступцима утврђеним овим законом, под условом да се та понуда не односи на предмет концесије за који је покренут поступак јавног позива.

Понуда из става 1. овог члана садржи студију економске оправданости и основне елементе процјене заштите животне средине.

Самоиницијативну понуду, у складу са захтјевима и поступцима из овог закона, може поднијети и правно лице које је извршило својинску трансформацију, а чија је основна дјелатност везана за предмет концесије.

Министарство по потреби може позвати понуђача да прецизира понуду ради успјешне реализације пројекта.

Након пријема и прегледа самоиницијативне понуде, на приједлог надлежног министарства, Влада рјешењем утврђује постојање јавног интереса за додјелу предметне концесије.

Уколико је за предмет концесија надлежно више министарстава, сходно се примјењује одредба члана 6. став 3. овог закона“.

Члан 11.

Послије члана 27. додају се нови чл. 27а., 27б. и 27в. који гласе:

„Члан 27а.

Ако министарство оцјени да подносилац самоиницијативне понуде нема искључива или ексклузивна права из члана 27. ст. 1. и 3. Закона, а утврђен је јавни интерес за додјелу концесије, покрене поступак јавног позива у складу чл. 24. до 26. Закона.

Ако министарство оцјени да подносилац самоиницијативне понуде има искључива или ексклузивна права из члана 27. ст. 1. и 3. Закона, а утврђен је јавни интерес за додјелу концесије, објављује опис неопходних елемената понуде (пројектних услова), са позивом другим заинтересованим странама да поднесу алтернативне или упоредиве понуде у одређеном року.

Министарство може отпочети преговоре са понуђачем самоиницијативне понуде ако у остављеном року не прими алтернативне или упоредиве понуде, након прибављеног овлашћења за преговоре од стране Комисије.

Ако на основу позива из става 2. овог члана, буду поднесене алтернативне или упоредиве понуде, министарство ће их оцјењивати и рангирати према утврђеним критеријумима и након прибављеног овлашћења од стране Комисије, позвати најбољег понуђача на преговоре.

Министарство о избору најбољег понуђача, обавјештава друге понуђаче са упутом о правном лијеку“.

„Члан 27б.

Преговори између министарства и понуђача су повјерљиви и ниједна страна у преговорима не смије откривати трећем лицу техничке, цјеновне или комерцијалне информације у вези са преговорима, без сагласности друге стране.

Подносилац самоиницијативне понуде обавезно се писмено позива да учествује у поступку покренутом у складу са чланом 27а. ст. 1. и 2. Закона.

У случају покретања поступка из члана 27а. став 1. подносиоцу самоиницијативне понуде додјељује се бонус за технички или финансијски резултат до 10% од припадајућих бодова по свим критеријумима за вредновање за понуђена рјешења, а идентитет понуђача, постојање и износ бонуса биће назначени у објављеном поступку“.

„Члан 27в.

Изузетно, концесија за истраживање , изградњу објеката и кориштење истих за обављање дјелатности од општег интереса у области енергетике, жељезничког, ваздушног и поштанског саобраћаја, рударства и шумарства, водоснабдијевања, игара на срећу и изградње путева, може се додјелити непосредно стратешком партнеру или заједничком привредном друштву за обављање дјелатности која је предмет концесије, основаном од стране стратешког партнера и јавног предузећа у односној дјелатности.

Стратешки партнер може бити домаће или страном привредно друштво које својом инвестицијом или техничким рјешењем значајно унапређује дјелатност од општег интереса, чиме доприноси сигурности задовољења потреба корисника у Републици Српској и остварује добит.

Избор стратешког партнера врши се ако се на други начин не може обезбједити финансирање инвестиције у дјелатности од општег интереса, која је од јавног значаја за сигурност и развој, или ако су за исту неопходна техничка знања којима располаже стратешки партнер.

Влада утврђује јавни интерес и критерије за стратешко партнерство, који се јавно објављују.

Након проведених преговора, на које сагласност даје Комисија, на приједлог ресорног министарства избор стратешког партнера врши Влада.

Међусобна права и обавезе између стратешког партнера и Владе о коришћењу концесије на истраживање или изградњу објекта, као и друга питања уређују се уговором о стратешком партнерству.

Уговорна страна може бити и јавно предузеће, уколико са стратешким партнером оснива заједничко привредно друштво за обављање дјелатности која је предмет концесије.

На приједлог Владе, на избор стратешког партнера и на уговор о стратешком партнерству сагласност даје Народна скупштина Републике Српске“.

Члан 12.

У члану 28., став 5. мијења се и гласи:

„Уговор о концесији може се пренијети на треће лице уз одобрење концедента, а по претходно прибављеној сагласности Комисије, наконведеног поступка прописаног правилником из члана 21. став 2. тачка 4. Закона“.

Члан 13.

У члану 30. у ставу 1. додаје се нова тачка 3. која гласи:

„ 3) ако концесионар пренесе уговор о концесији на треће лице или промјени власничку структуру супротно одредбама Закона“.

Члан 14.

У члану 31. додаје се нови став 2. који гласи:

„Домаће или страно правно лице, коме је прихваћена понуда за концесију, дужно је након доношења рјешења Владе о додјели концесије и закључења уговора, основати привредно друштво за обављање дјелатности која је предмет концесије, осим ако концесионар већ има привредно друштво које је основано и регистровано за обављање исте дјелатности“.

Члан 15.

У члану 33. став 1. мијења се и гласи:

„Оснивачи концесионара су лица из прихваћене понуде за додјелу концесије“

Послије става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Промјена власничке структуре концесионара у проценту већем од 30% или промјена власника врши се уз предходно прибављену сагласност Комисије и одобрење концедента, по поступку прописаном правилником из члана 21. став 2. тачка 4. Закона.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 16.

Члан 34 мијења се и гласи:

„Казнене одредбе

Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај концесионар, ако:

1) на захтјев овлашћеног лица, не омогући приступ објектима, имовини и ускрати провјеру докумената (члан 22. став 5.),

2) омета рад овлашћеног лица, даје или овјерава лажну изјаву приликом спровођења надзора или провјере (члан 22. став 8.) и

3) не упише право из уговора о концесији на некретнинама у земљишне књиге и друге евиденције (члан 28а. став 1.).

Новчаном казном од 500 до 1.500 КМ за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у концесионару“.

Члан 17.

Поступци додјеле концесија, започети расписивањем јавног позива, односно доношењем рјешења о утврђивању јавног интереса по основу самоиницијативне понуде, прије ступања на снагу овог закона, окончаће се по одредбама Закона о концесијама (“Службени гласник Републике Српске“, број 25/02 и 91/06).

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-1354/09

Датум: 23. септембар 2009. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојичић